

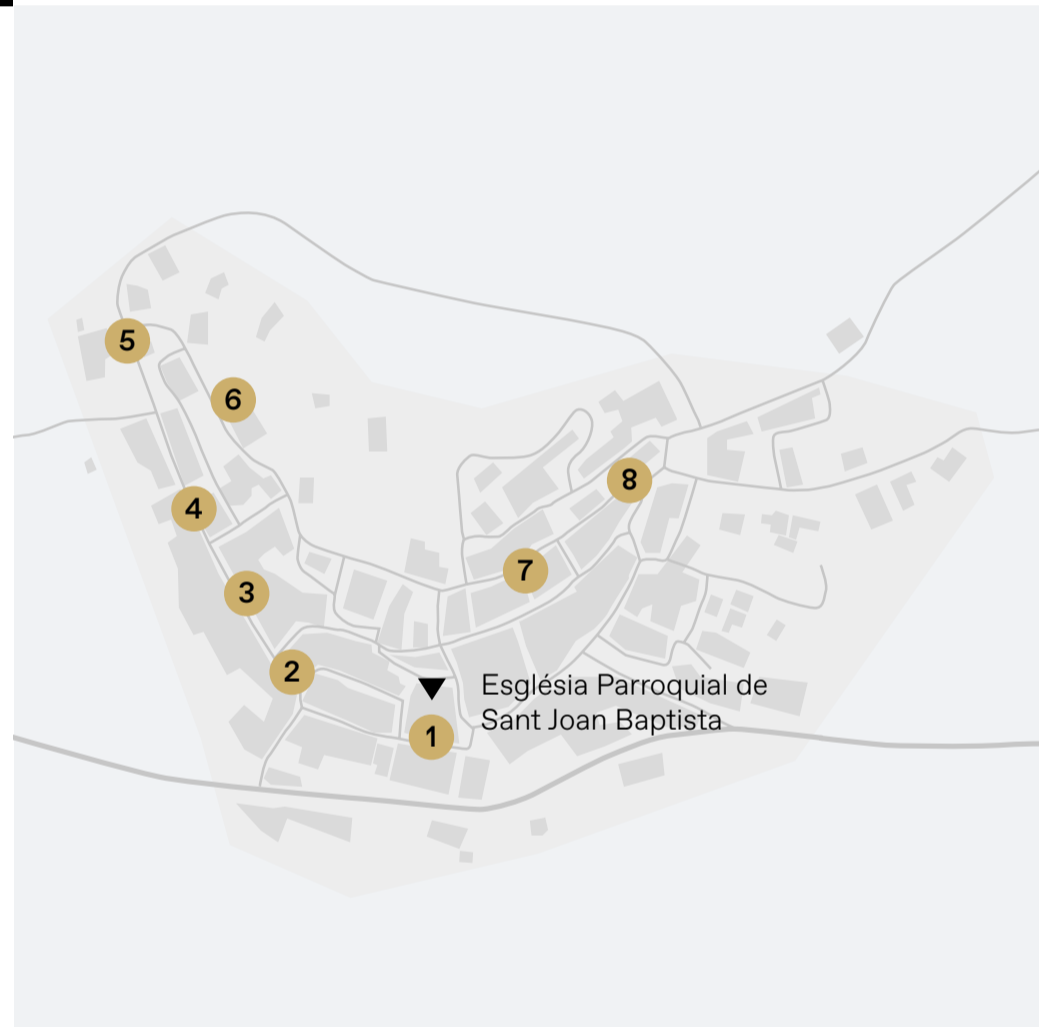
Sandra Mar

Això els sembla un conte, 2022

Matet
Alt Palància, Castelló
desembre 2021-abril 2022

Una cançó que m'agrada diu «si vas a venir, llámame, / me hago una foto y te la mando». Eixa foto que et vaig enviar no era un reclam per a veure't, sinó per a mantindre't present encara que me n'anara. Portava un collar de granadura completament calculat. Una perla, tres granets molt xicotetes de color verd clar. En ordre seqüencial com els dies de la setmana. Dilluns, dimarts, dimecres, dijous, divendres, dissabte, diumenge. I així infinitament. Com u, dos, tres, u, dos, tres, mentre es balla.

M'agrada quan a partir de coses xicotetes se'n construeix una de nova. En el sostre del paller de la casa de pedra on vaig residir a Matet, els fragments de fang d'objectes trencats completaven l'estructura. Acompanyant bigues i pastades de formigó. La seua incrustació no es basava en una seqüència sinó en allò intuïtiu, allò arbitrari. Igual que es col·loquen per a delimitar o reforçar el límit dels terrenys. És semblant a quan el foc s'apaga i has de tirar-li més llenya. Hi col·loques els troncs una mica per intuïció.

Això els sembla un conte

1. Frontera de l'església, 3
2. Carrer del Carmen cantó amb carrer de la Puríssima
3. Frontera al carrer de la Puríssima, 20
4. Frontera al carrer de la Puríssima, 33
5. Font davant del carrer de la Puríssima, 47
6. Enfront del carrer de la Torre, 29
7. Frontera del carrer del Cantón, 29
8. Frontera del carrer de Santa Bàrbara, 10

Això els sembla un conte parteix de l'acció de reomplir per a reforçar. La intervenció que s'ha dut a terme a Matet consta de diverses peces de fang modelades a mà, sobre les quals inscrivim testimoniats de les persones que actualment estan vinculades al poble. De l'empremta de qui ja no hi és, de les coses que hi passen i de les que ja no hi ocorren.

Després d'entrevistar dos veïns, Abel García Moliner i Amparo Castillo Arbella, vam escriure un xicotet relat en el qual es reflecteixen les històries de Matet que ens van contar. El pas de la guerra per la localitat, costums, anècdotes, jocs i maneres de subsistir. Alhora, vam anar modelant les set formes sobre les quals després vam inscriure el text, amb la intenció de fragmentar i expandir la narració pels carrers de la població. I una, la que fa huit, consisteix en un espill sobre el qual es col·loca una superfície reflectora de polièstiré. Després de bescuitar les peces, les intervenim amb un esmalt blanc brillant i òxid de coure, per a en acabant, adherir les fotografies mitjançant l'aplicació d'una capa de resina.

El resultat és un relat fragmentat en les huit peces que es reparteixen per Matet i que obliguen el visitant a trobar-les pel poble i a completar, com un puzle, la narració sorgida a partir de la història. Així, eixa història que se sol reservar a la intimitat de la seua gent i dins de casa, passa a formar part del paisatge del poble.

La peça que fa huit, a més, porta incrustat un espill on qualsevol que visite la localitat pot integrar-se visualment i reconèixer-se com a part d'ella.

Sandra Mar (València, 1995) va estudiar Belles Arts i el màster de Producció Artística en la Universitat Politècnica de València, on s'especialitza en ceràmica. S'introdueix en la tècnica en el taller El Bajito, a càrrec d'Irina Pérez, per a més avant explorar una pràctica més experimental de la ceràmica utilitària. Entenent el fang com un quadre, el material acabà convertint-se en un suport per als seus dibuixos i escrits. Actualment, treballa en l'espai Pluto, ubicat a l'Horta Sud; hi fa classes de ceràmica i les seues peces. Algunes peces seues, que tenen com a eixos centrals el dibuix i la poesia, han format part d'exposicions com ara *Hard Counter Club* (Zape, Alboraià, 2021), *Contrato de permanencia* (Festival Photoalicante, Alacant, 2021) o *Espam 1* (Colector, València, 2019).

